

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ◊
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חלקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-מי שהוציא והו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
מי שהוציא והו נכרים או רוח רעה - אין לו אלא ארבע אמות. החזירוהו - כאילו לא יצא.																					מא:
הולכיהו לעיר אחרת, נתנוהו בדיר או בסהר, רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומרים: מהלך את כולה	[רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה]																				מא:
אין לו אלא ארבע אמות.	רבי יהושע ורבי עקיבא																				מא:
מעשה שבאו מפלנדרטין והפליגה ספינתם בים, רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה הלכו את כולה, רבי יהושע ורבי עקיבא לא זזו מארבע אמות, שרצו להחמיר על עצמן.																					מא:
פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה, אמרו לו לרבן גמליאל: מה אנו לירד? אמר להם: מותרים אתם, שכבר הייתי מסתכל והיינו בתוך התחום עד שלא חשיכה.	[רבן גמליאל]																				מא:
שלושה דברים מעבירין את האדם על דעתו ועל דעת קונו, אלו הן: עובדי כוכבים, ורוח רעה, ודקדוקי עניות.	תנו רבנן:																				מא:
למאי נפקא מינה?																					מא:
למיבעי רחמי עליהו.																					מא:
שלושה אין רואין פני גיהנם, אלו הן: דקדוקי עניות, וחולי מעיין, והרשות.	[ת"ק]																				מא:
אף מי שיש לו אשה רעה.	ויש אומרים:																				מא:
ואידך																					מא:
אשה רעה מצוה לגרשה.	[ת"ק]																				מא:
ואידך																					מא:
זימנין דכתובתה מרובה. אי נמי: אית ליה בנימין מינה, ולא מצי מגרש לה.	[יש אומרים]																				מא:
למאי נפקא מינה?																					מא:
לקבולי מאהבה.																					מא:
שלושה מתין כשהן מספרין, ואלו הן: חולי מעיין, וחיה, והדרוקן.																					מא:
למאי נפקא מינה?																					מא:
למשמושי בהו זוודתא.																					מא:
יצא לדעת - אין לו אלא ארבע אמות.	רב נחמן אמר שמואל:																				מא:
פשיטא השתא מי שהוציא והו נכרים אין לו אלא ארבע אמות, יצא לדעת מיבעיא?																					מא:
אלא אימא: חזר לדעת - אין לו אלא ארבע אמות.																					מא:
החזירוהו נכרים - כאילו לא יצא.	הא נמי תנינא:																				מא:
החזירוהו הוא דכאילו לא יצא, אבל הוציא והו נכרים וחזר לדעת - אין לו אלא ארבע אמות																					מא:
אלא אימא: יצא לדעת והחזירוהו נכרים, אין לו אלא ארבע אמות.																					מא:
הוציא והו והחזירוהו - כאילו לא יצא.	הא נמי תנינא:																				מא:
הוציא והחזירוהו הוא דכאילו לא יצא, אבל יצא לדעת - לא.																					מא:
מהו דתימא: לצדיין קתני מי שהוציא והו נכרים וחזר לדעת - אין לו אלא ארבע אמות, אבל יצא לדעת והחזירוהו נכרים - כאילו לא יצא, קא משמע לן.																					מא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

עירובין-מי שהוציא אוהו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הוצרך לנקביו מהו?	בעו מיניה מרבה:										⚡	◊	מא:	
גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה.	אמר להם: [רבה]										!	◊	מא:	
אי פיקח הוא - עייל לתחומא, וכיון דעל - על.	נהרדעי:										■	◊	מא:	
פירות שיצאו חוץ לתחום וחזור, אפילו במזיד - לא הפסידו את מקומן, מאי טעמא - אנוסין נינהו.	רב פפא:										■	◊	מא:	
לעולם אסורין, עד שיחזרו למקומן שוגגין.	איתיביה רב יוסף בר שמעיה לרב פפא: רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב:										⚡	◊	מא:	
בשוגג - אין, במזיד - לא											⚡		מא:	
תנאי היא											!	◊	מא:	
פירות שיצאו חוץ לתחום, בשוגג - יאכלו, במזיד - לא יאכלו.	דתנאי: [ת"ק]										◆	!	◊	מא:
במקומן - יאכלו, שלא במקומן - לא יאכלו.	רבי נחמיה:										◆	!	◊	מב.
מאי במקומן?											⚡	!	◊	מב.
אילימא במקומן במזיד											!	!		מב.
לעולם אסורין עד שיחזרו למקומן שוגגין.	והא קתני בהדיא: רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב:										⚡	!		מב.
בשוגג - אין, במזיד - לא											⚡	!		מב.
אלא לאו במקומן בשוגג, וחסוריחסא											!	◊		מב.
פירות שיצאו חוץ לתחום, בשוגג - יאכלו, במזיד - לא יאכלו. במה דברים אמורים - שלא במקומן, אבל במקומן - אפילו במזיד יאכלו.	והכי קתני: [ת"ק]										!	◊		מב.
אפילו במקומן נמי, בשוגג - אין, במזיד - לא.	ואתא רבי נחמיה למימר:										!	◊		מב.
לא, במזיד במקומן - דכולי עלמא לא פליגי דאסור. והכא - בשוגג שלא במקומן פליגי:											⚡	◊		מב.
בשוגג שרי שלא במקומן	תנא קמא סבר:										◆	⚡	◊	מב.
אפילו שוגג, במקומן - אין, שלא במקומן - לא.	ורבי נחמיה סבר:										◆	⚡	◊	מב.
לעולם אסורין עד שיחזרו למקומן שוגגין.	והא מדקתני סיפא: רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב:										⚡	◊		מב.
שוגג - אין, במזיד - לא.											⚡			מב.
במזיד נמי שרי	מכלל דתנא קמא סבר:										!	◊		מב.
שמע מינה.											!	◊		מב.
היה מהלך ואינו יודע תחום שבת - מהלך אלפים פסיעות בינוניות, וזו היא תחום שבת.	רב נחמן אמר שמואל:										■	◊		מב.
שבת בבקעה, והקיפיה נכרים מחיצה בשבת - מהלך אלפים אמה, ומטלטל בכולה על ידי זריקה.	ואמר רב נחמן אמר שמואל:										◆	■	◊	מב.
מהלך אלפים אמה, ומטלטל ארבע אמות.	רב הונא:										◆	■	◊	מב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וניטלטל בכלה על ידי זריקה											◊	מב.
שמה ימשך אחר חפצו.											!	מב.
באלפים מיהת ליטלטל כי אורחיה											◊	מב.
משום דהוי כמחיצה שנפרצה במלואה למקום האסור לה.											!	מב.
מהלך אלפים אמה, ומטלטל באלפים אמה.	חייא בר רב:										◊	מב.
אימא: מטלטל בארבע.											■	מב.
אי הכי - היינו דרב הונא											?	מב.
אימא: וכן אמר רבי חייא בר רב.											■	מב.
לא תיפלוג עליה דשמואל, דתניא כוותיה.	רב נחמן לרב הונא:										◊	מב.
היה מודד ובא, וכלתה מדתו בחצי העיר - מותר לטלטל בכל העיר כולה, ובלבד שלא יעבור את התחום ברגליו.	דתניא:										◊	מב:
במאי מטלטל - לאו על ידי זריקה?											?	מב:
לא, על ידי משיכה.	רב הונא:										!	מב:
היה מודד ובא, וכלתה מדתו בחצי חצר - אין לו אלא חצי חצר.	רב הונא:										■	מב:
פשיטא											?	מב:
אימא: יש לו חצי חצר.											■	מב:
האי נמי פשיטא											?	מב:
מהו דתימא: ליחוש דלמא אתי לטלטולי בכלה - קא משמע לן.											!	מב:
היה מודד ובא וכלתה מדתו על שפת תקרה - מותר לטלטל בכל הבית. מאי טעמא - הואיל ותקרת הבית חובטת.	רב נחמן מודה לי הונא:										■	מב:
כתנאי	רב הונא בריה דרב נתן:										■	מב:
הולכיכוהו לעיר אחרת ונתנוהו בדיר או בסהר, רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומרים: מהלך את כולה	[רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה]										◊	מב:
אין לו אלא ארבע אמות.	רבי יהושע ורבי עקיבא:										◊	מב:
מאי לאו: רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה דאמרו מהלך את כולה - דלא גזרי הילוך דיר וסהר אטו הילוך בבקעה, ומדהילוך אטו הילוך לא גזרי - טלטול אטו הילוך לא גזרי. ורבי יהושע ורבי עקיבא דאומרים אין לו אלא ארבע אמות דגזרי הילוך דיר וסהר אטו הילוך דבקעה, ומדהילוך אטו הילוך גזרי - טלטול אטו הילוך נמי גזרי.											■	מב:
ממאי? דילמא, כי לא גזרי רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה הילוך סהר ודיר אטו הילוך בקעה - הני מילי התם, דשני מקומות הן. אבל טלטול אטו הילוך דמקום אחד הוא - הכי נמי דגזרי, גזירה שמא ימשך אחר חפצו. ורבי יהושע ורבי עקיבא נמי, ממאי דמשום דגזרי הוא - דילמא משום דקא סברי: כי אמרינן כל הבית כולו כארבע אמות דמי - הני מילי היכא דשבת באויר מחיצות מבעוד יום, אבל היכא דלא שבת באויר מחיצות מבעוד יום - לא.											?	מב:
הלכתא כרבן גמליאל בדיר וסהר וספינה.	רב:										◊	מב:
הלכתא כרבן גמליאל בספינה, אבל בדיר וסהר - לא.	שמואל:										◊	מב:
דכולי עלמא מיהת הלכה כרבן גמליאל בספינה, מאי טעמא?											^	מב:

<p>◆ חלקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הואיל ושבת באויר מחיצות מבעוד יום.	רבה:											◊	מב:
הואיל וספינה נוטלתו מתחילת ארבע ומנחתו בסוף ארבע.	רבי זירא:											◊	מב:
מאי בנייהו?										▲			מב:
איכא בנייהו שנפחתו דופני ספינה. אי נמי - בקופץ מספינה לספינה.												◊	מב:
ורבי זירא, מאי טעמא לא אמר כרבה?												◊	מב:
מחיצות - להברית מים עשויות.	אמר לך: [רבי זירא]											◊	מב:
ורבה, מאי טעמא לא אמר כרבי זירא?												◊	מב:
במהלכת - כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בשעמדה.	[רבה]											◊	מב:
מתניתין נמי דיקא דבמהלכת לא פליגי	רב נחמן בר יצחק:											◊	מב:
ממאי												◊	מב:
מעשה שבאו מפלנדרסין והפליגה ספינתם בים רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה הלכו את כולה	מדקתני: [רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה]											◊	מב:
ורבי יהושע ורבי עקיבא לא זזו מארבע אמות, שרצו להחמיר על עצמן.	[רבי יהושע ורבי עקיבא]											◊	מב:
אי אמרת בשלמא במהלכת לא פליגי - היינו דקתני רצו - דילמא עמדה. אלא אי אמרת פליגי - האי רצו להחמיר? איסורא הוא												◊	מב:
מתניתין נמי דיקא, דקתני ספינה, דומיא דדיר וסהר. מה דיר וסהר - דקביעי, אף ספינה נמי - דקביעא.	רב אשי:											◊	מב:
הלכתא כרבן גמליאל בספינה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◊	מב:
הלכתא - מכלל דפליגי?												◊	מב:
אין												◊	מב:
כל אותו היום ישבו ודנו בדבר הלכה, אמש הכריע אחי אבא: הלכה כרבן גמליאל בספינה, והלכה כרבי עקיבא בדיר וסהר.	והתניא: חנניא:											◊	מב:
יש תחומין למעלה מעשרה או אין תחומין למעלה מעשרה?	בעי רב חנניא:											◊	מב:
עמוד גבוה עשרה ורחב ארבעה לא תיבעי לך - דארעא סמיכתא היא. כי תיבעי לך - בעמוד גבוה עשרה ואינו רחב ארבעה. אי נמי - דקאזיל בקפיצה.												◊	מב:
לישנא אחרינא: בספינה מאי?												◊	מב:
מעשה שבאו מפלנדרסין והפליגה ספינתם בים וכו'.	רב הושעיא: תא שמע:											◊	מב:
אי אמרת בשלמא יש תחומין - משום הכי רצו. אלא אי אמרת אין תחומין אמאי רצו?												◊	מב:
במהלכת ברקק	כדאמר רבא:											◊	מב:
הכי נמי - במהלכת ברקק.												◊	מב:
פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה וכו'.	תא שמע:											◊	מב:
אי אמרת בשלמא יש תחומין - שפיר, אלא אי אמרת אין תחומין - כי לא היינו בתוך התחום מאי הוי?												◊	מב:
במהלכת ברקק.	רבא:											◊	מב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הני שב שמעתא דאיתאמרן בצפרא בשבתא קמיה דרב חסדא בסורא, בהדי פניא בשבתא קמיה דרבא בפומבדיתא.	תא שמע:										○	◊
מאן אמרינהו? לאו אליהו אמרינהו? אלמא: אין תחומין למעלה מעשרה											⚡	
לא, דלמא יוסף שידא אמרינהו.											!	◊
הריני נויר ביום שבן דוד בא - מותר לשתות יין בשבתות ובימים טובים, ואסור לשתות יין כל ימות החול.	תא שמע:										■	◊
אי אמרת בשלמא יש תחומין - היינו דבשבתות ובימים טובים מותר. אלא אי אמרת אין תחומין, בשבתות ובימים טובים אמאי מותר?											⚡	
שאני התם, דאמר קרא (מלאכי ג') הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגו', והא לא אתא אליהו מאתמול.											!	◊
אי הכי, בחול כל יומא ויומא נמי לישתרי, דהא לא אתא אליהו מאתמול אלא אמרינן: לבית דין הגדול אתא. הכא נמי - לימא: לבית דין הגדול אתא											⚡	◊
כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים מפני הטורח.											!	◊
קא סלקא דעתך: מדאליהו לא אתא - משיח נמי לא אתי, במעלי שבתא לישתרי?											⚡	
אליהו - לא אתי, משיח אתי. דכיון דאתי משיחא - הכל עבדים הן לישראל.											!	◊
בחד בשבא לישתרי? לפשוט מינה דאין תחומין, דאי יש תחומין - בחד בשבא לישתרי, דלא אתא אליהו בשבת											⚡	◊
האי תנא ספוקי מספקא ליה אי יש תחומין או אין תחומין, ולחומרא.											!	◊
דקאי אימת דקא נדר?											^	◊
אילימא דקאי בחול											!	
כיון דחל עליה נזירות, היכי אתיא שבתא ומפקעא ליה?											⚡	
אלא דקאי בשבתא, וקא נדר, וביום טוב וקא נדר, וההוא יומא דשרי ליה, מיכן ואילך - אסיר ליה.											!	◊
פעם אחת לא נכנסו לנמל וכו'.											○	■
שפופרת היתה לו לרבן גמליאל שהיה מביט וצופה בה אלפים אמה ביבשה, וכנגדה אלפים בים. הרוצה לידע כמה עומקו של גיא מביא שפופרת ומביט בה, וידע כמה עומקו של גיא.	תנא: [רבן גמליאל]										■	◊
והרוצה לידע כמה גובהו של דקל - מודד קומתו וצלו, וצל קומתו, וידע כמה גובהו של דקל.											■	◊
הרוצה שלא תשרה חיה רעה בצל קבר - נועץ קנה בארבע שעות ביום ויראה להיכן צלו נוטה, משפיע ועולה משפיע ויורד.											■	◊
[נחמיה בריה דרב חנילאי]: נחמיה בריה דרב חנילאי משכתיא שמעתא ונפק חוץ לתחום.											○	◊
אמר ליה רב חסדא לרב נחמן: נחמיה תלמידך שרוי בצער.	[רב חסדא]										○	
עשה לו מחיצה של בני אדם ויכנס.	אמר לו: [רב נחמן]										■	○
יתיב רב נחמן בר יצחק אחוריה דרבא, ויתיב רבא קמיה דרב נחמן.											○	
מאי קא מיבעיא ליה לרב חסדא? אילימא בדמלו גברי עסקינן, וקא מבעיא ליה: הלכתא כרבן גמליאל, או אין הלכה כרבן גמליאל? או דילמא: בדלא מלו גברי עסקינן, וקא מבעיא ליה: הלכה כרבי אליעזר או אין הלכה כרבי אליעזר?	רב נחמן בר יצחק לרבא:										^	◊
פשיטא, בדלא מלו גברי עסקינן. דאי סלקא דעתך בדמלו גברי עסקינן - מאי תיבעי ליה?											!	◊
הלכה כרבן גמליאל בדיר וסרה וספינה	האמר רב:										■	!
אלא ודאי: בדלא מלו גברי עסקינן, ודרכי אליעזר קמיבעיא ליה.											!	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
--	---

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיקא נמי, דקאמר ליה יכנס.												◊
מאי יכנס, לא בלא מחיצה?												◊
נפל דופנה - לא יעמיד בה אדם בהמה וכלים, ולא יזקוף את המטה לפרוס עליה סדין - לפי שאין עושין אהל עראי בתחילה ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת.	איתיביה רב נחמן בר יצחק לרבא:											◊
את אמרת לי מהא, ואנא אמינא לך מהא:	אמר ליה: [רבא]											◊
עושה אדם את חבירו דופן כדי שיאכל וישתה וישן, ויזקוף את המטה, ויפרוס עליה סדין כדי שלא תפול חמה על המת ועל האוכלין.	[תניא]											◊
קשיין אהדד?												◊
לא קשיא הא - רבי אליעזר, הא - רבנן.												◊
פקק החלון, רבי אליעזר אומר: בזמן שקשור ותלוי - פוקקין בו, ואם לאו - אין פוקקין בו.	דתני: [רבי איעזר]											◊
בין כך ובין כך פוקקין בו.	הכמים:											◊
הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחילה ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת. לא נחלקו אלא להוסיף יוחנן:	והא איתמר עלה, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◊
אין מוסיפין ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת.	שרבי אליעזר אומר:											◊
מוסיפין בשבת, ואין צריך לומר ביום טוב	וחכמים אומרים:											◊
אלא, לא קשיא הא - כרבי מאיר, הא - כרבי יהודה.												◊
עשאה לבהמה דופן לסוכה - רבי מאיר פוסל	דתניא: [רבי מאיר]											◊
מכשיר.	רבי יהודה:											◊
רבי מאיר דקא פסיל התם - אלמא: לא מחיצה היא, הכא שרי - דלאו מידי קא עביד. ורבי יהודה דקא מכשיר התם - אלמא: מחיצה היא: הכא אסר.												◊
ותיסברא? אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בהמה, אדם וכלים מי שמעת ליה?												◊
ותו, רבי מאיר אליבא דמאן? אי אליבא דרבי אליעזר - להוסיף נמי אסר - אלא אליבא דרבנן - אימר דאמרי רבנן להוסיף, לכתחילה מי אמור?												◊
אלא: הא והא רבנן, וכלים אכלים לא קשיא הא - בדופן שלישיית, הא - בדופן רביעית.												◊
נפל דופנה	דיקא נמי, דקתני:											◊
שמע מינה.												◊
אלא אדם אדם קשיא												◊
אדם אדם נמי לא קשיא כאן - לדעת, כאן - שלא מדעת.												◊
והא דרבי נחמיה בריה דרבי חנילאי לדעת הוה												◊
שלא מדעת הוה.												◊
רב חסדא מיהא לדעת הוה												◊
רב חסדא שלא מן המנין הוה.												◊
הנהו בני גננא דאעילו מיא במחיצה של בני אדם												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נגדינהו שמואל. אמר: אם אמרו שלא מדעת יאמרו לדעת?	[שמואל]											◊	מד:
הנהו זיקי דהוה שדיין בריסתקא דמחוזא, בהדי דאתא רבא מפירקיה אעלינהו ניהליה.												◊	מד:
לשבתא אחריתי בני עיילינהו. - ואסר להו, דהוה ליה כלדעת, ואסור.	[רבא]											◊	מד:
לוי אעילו ליה תיבנא	[לוי]											◊	מד:
זעירי אספתא	[זעירי]											◊	מד:
רב שימי בר חייא	[רב שימי בר חייא]											◊	מד:
מי שיצא ברשות ואמרו לו כבר נעשה מעשה - יש לו אלפים אמה לכל רוח.												■	מד:
אם היה בתוך התחום - כאילו לא יצא.												■	מד:
כל היוצאים להציל חזורין למקומן.												■	מד:
מאי אם היה בתוך התחום כאילו לא יצא?												^	מד:
הכי קאמר: אם היה בתוך תחום שלו - כאילו לא יצא מתוך ביתו דמי.	ורבה:											◊ !	מד:
פשיטא												◊	מד:
מהו דתימא: הואיל ועקר עקר, קא משמע לן.												◊	מד:
הכי קאמר: אם היו תחומין שנתנו לו חכמים מובלעין בתוך התחום שלו - כאילו לא יצא מתחומו.	רב שימי בר חייא:											◊ !	מד:
במאי קמפילגי?												^	מד:
הבלעת תחומין מילתא היא	מר סבר: [רב שימי בר חייא]											◊ !	מד:
לאו מילתא היא.	ומר סבר: [רבה]											◊ !	מד:
ואת לא תסברא דהבלעת תחומין מילתא היא? ומה אילו שבת במערה, שבתוכה אלפים ועל גגה פחות מארבעת אלפים אמה, לא נמצא מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה?	אביי לרבה:											◊	מד:
ולא שני לך בין היכא דשבת באויר מחיצות מבעוד יום, להיכא דלא שבת באויר מחיצות מבעוד יום?	אמר ליה: [רבה]											◊ !	מד:
והיכא דלא שבת לא?												◊	מד:
שתיים - יכנס, שלושה - לא יכנס.	והתנן, רבי אליעזר:											◊	מד:
מאי לאו, רבי אליעזר לטעמיה, דאמר: והוא באמצען, וארבע אמות דיהבו ליה רבנן כמאן דמיבלען דמו, וקאמר יכנס, אלמא: הבלעת תחומין מילתא היא												◊	מד:
ומדרבי אליעזר קמותבת ליה למר?	רבה בר בר חנה לאביי:											◊	מד:
עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - אלא לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - מודו ליה.	אמר ליה: אין, דשמיע לי מיניה דמר: [רבה]											◊ !	מד:
וכל היוצאין להציל חזורין למקומן.												◊	מד:
ואפילו טובא?												◊	מד:
והא אמרת רישא אלפים אמה ותו לא												◊	מד:
שחזורין בכלי זיין למקומן.	רב יהודה אמר רב:											◊ !	מד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והורה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
--	---

עירובין-מי שהוציא אוהו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	מה	
ומאי קושיא? דילמא להציל שאנן											ז	◇	מה
אלא, אי קשיא הא קשיא:											ז		מה
בראשונה לא היו זיון משם כל היום כולו, התקין רבן גמליאל הזקן שיש להן אלפים אמה לכל רוח. ולא אלו בלבד אמרו, אלא אפילו חכמה הבאה לילד, והבא להציל מן הגייס ומן הנהר ומן המפולת ומן הדליקה - הרי הן כאנשי העיר, ויש להן אלפים אמה לכל רוח.	דתנן: [רבן גמליאל הזקן]										ז	◇	מה
ותו לא?											ז		מה
כל היוצאין להציל חוזרין למקומן	והא אמרת:										ז	■	מה
אפילו טובא											ז		מה
שחוזרין בכלי זיון למקומן.	רב יהודה אמר רב:										!	◇	מה
בראשונה הוציאין כל יומין בבית הסמוך לחומה, פעם אחת הכיור בוק אויבים הוציאין אותם, ונכנסו ליטול כלי זיון, ונכנסו אויבים אחריהן. דחקו זה את זה, והרגו זה את זה יותר ממה שהרגו אויבים.	כדתניא:										!	◇	מה
לא קשיא כאן - שנצחו ישראל את אומות העולם, כאן - שנצחו אומות העולם את עצמן.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	מה
נכרים שצרו על עירות ישראל - אין יוצאין עליהם בכלי זיון, ואין מחללין עליהן את השבת.	רב יהודה אמר רב:										■	◇	מה
נכרים שצרו וכו'.	תניא נמי הכי:										■		מה
במה דברים אמורים - כשבו על עסקי ממון. אבל באו על עסקי נפשות - יוצאין עליהן בכלי זיון, ומחללין עליהן את השבת. ובעיר הסמוכה לספר, אפילו לא באו על עסקי נפשות אלא על עסקי תבן וקש - יוצאין עליהן בכלי זיון, ומחללין עליהן את השבת.											■	◇	מה
ובבל כעיר הסמוכה לספר דמיא.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										■		מה
ותרגומא - נהרדעא.											■		מה
מאי דכתיב (שמואל א כג) ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות.	דרש רבי דוסתאי דמן בירי:										■	◇	מה
קעילה עיר הסמוכה לספר היתה, והם לא באו אלא על עסקי תבן וקש. דכתיב והמה שסים את הגרנות, וכתיב (שמואל א' כ"ג) וישאל דוד בה' לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר ה' אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה.	תנא: [רבן גמליאל]										■	◇	מה
מאי קמבעיא ליה?											^		מה
אילמא אי שרי אי אסור											!		מה
הרי בית דינו של שמואל הרמתי קיים.											ז		מה
אלא: אי מצלח אי לא מצלח.											!	◇	מה
דכתיב לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה, שמע מינה.	דיקא נמי:										■		מה
מי שישב בדרך ועמד וראה הרי הוא סמוך לעיר - הואיל ולא היתה כוונתו לכך - לא יכנס, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											◆	מה
יכנס.	רבי יהודה:											◆	מה
מעשה היה ונכנס רבי טרפון בלא מתכוין.	רבי יהודה:											○	מה
מעשה ברבי טרפון שהיה מהלך בדרך וחשכה לו, ולן חוץ לעיר.	תניא, אמר רבי יהודה:										○	◇	מה
לשחרית מצאוהו רועי בקר, אמרו לו: רבי, הרי העיר לפניך הכנס											○	◇	מה
נכנס וישב בבית המדרש, ודרש כל היום כולו.	[רבי טרפון]										○	◇	מה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
משם ראייה? שמא בלבו היתה, או בית המדרש מובלע בתוך תחומו היה.	אמר ליה רבי עקיבא:									⊕	◇
מי שישן בדרך ולא ידע שחשיכה - יש לו אלפים אמה לכל רוח, דברי רבי יוחנן בן נורי.	[רבי יוחנן בן נורי]										◆
אין לו אלא ארבע אמות.	חכמים:										◆
והוא באמצען.	רבי אליעזר:										■
לאיזה רוח שירצה ילך.	רבי יהודה:										■
שאם בירר לו - שאינו יכול להזור בו.	ומודה רבי יהודה:										■
היו שנים, מקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו של זה - מביאין ואוכלין באמצע, ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו לתוך של חבריו.											■
היו שלשה, והאמצעי מובלע ביניהן - הוא מותר עמהן, והן מותרין עמו, ושנים החיצונים אסורין זה עם זה.											■
למה הדבר דומה לשלש חצירות הפתוחות זו לזו, ופתוחות לרשות הרבים. עירבו שנים עם האמצעית - היא מותרת עמהן והם מותרות עמה, ושנים החיצונות אסורות זו עם זו.	רבי שמעון:										■
מאי קסבר רבי יוחנן בן נורי? מסבר קא סבר: חפצי הפקר קוננין שביטה, ובדין הוא דליפלוג בכלים. והא דקמיפלגי באדם - להודיעך כוחן דרבנן, דאף על גב דאיכא למימר: הואיל וניעור קנה - ישן נמי קנה, קא משמע לן דלא. או דילמא, קסבר רבי יוחנן בן נורי בעלמא: חפצי הפקר אין קוננין שביטה. והכא היינו טעמא: הואיל וניעור קנה - ישן נמי קנה?	בעי רבא:										⊕
גשמים שירדו מערב יום טוב יש להן אלפים אמה לכל רוח. ביום טוב - הרי הן כרגלי כל אדם.	רב יוסף, תא שמע:										! ◇
אי אמרת בשלמא קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי הפקר קוננין שביטה, הא מני - רבי יוחנן היא. אלא אי אמרת חפצי הפקר אין קוננין שביטה הא מני? לא רבי יוחנן ולא רבנן											!
יטיב אביי וקאמר לה להא שמעתא.											○
ודילמא בגשמים הסמוכין לעיר עסקינן, ואנשי אותה העיר דעתם עילייהו?	רב ספרא לאביי:										⊕
לא סלקא דעתך	אמר ליה: [אביי]										!
בור של יחיד - כרגלי יחיד, ושל אותה העיר - כרגלי אותה העיר, ושל עולי בבל - כרגלי הממלא.	דתנן:										! ◇
בור של שבטים יש להן אלפים אמה לכל רוח.	ותניא:										! ◇
קשיין אהדדי?											⊕
אלא לאו שמע מינה: הא - רבי יוחנן בן נורי, הא - רבנן.											!
כי אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה: הכי קאמר רב ספרא, והכי אהדרי ליה.	[אביי]										○
ואמאי לא תימא ליה מגופה: אי סלקא דעתך גשמים הסמוכין לעיר עסקינן - האי יש להן אלפים אמה לכל רוח? הא כרגלי אנשי אותה העיר מיבעיא ליה	אמר ליה: [רב יוסף]										⊕
ביום טוב - הרי הן כרגלי כל אדם.	אמר ר:										■ ◇
ואמאי? ליקני שביטה באוקיינוס											⊕ ◇
לימא דלא כרבי אליעזר, דאי כרבי אליעזר											⊕ ◇
כל העולם כולו ממי אוקיינוס הוא שותה	הא אמר: [רבי אליעזר]										⊕ ◇
הכא בעבים שנתקשרו מערב יום טוב עסקינן.	רבי יצחק:										! ◇
ודילמא הנך אולי והנך אחריני נינהו?											⊕ ◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-מי שהוציאוהו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאית להו סימנא בגווייהו.												◊	מה:
ואיבעית אימא: הוי ספק דדבריהם, וספק דדבריהם להקל.												◊	מה:
וליקני שביתה בעבים											ז		מה:
תפשוט מינה דאין תחומין למעלה מעשרה, דאי יש תחומין - ליקני שביתה בעבים											ז	■	מה:
לעולם אימא לך: יש תחומין, ומיא בעיבא מיבלע בליעי.												◊	מה:
כל שכן דהוו להו נולד דאסירי											ז		מז.
אלא מיא בעבים מינד ניידי.												◊	מז.
השתא דאתית להכי - אוקיינוס נמי לא ליקשו לך, מיא באוקיינוס נמי מינד ניידי.												◊	מז.
נהרות המושכין ומעיינות הנובעין - הרי הן כרגלי כל אדם.	ותניא:											◊	מז.
הלכה כרבי יוחנן בן נורי.	רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי:											◊	מז.
בפירוש שמיע לך, או מכללא שמיע לך?	רבי זירא לרבי יעקב בר אידי:											▲	מז.
בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבי יעקב בר אידי]											◊	מז.
מאי כללא?												▲	מז.
הלכה כדברי המיקל בעירוב.	דאמר רבי יהושע בן לוי:											◊	מז.
ותרתי למה לי?												ז	מז.
צריכי, דאי אשמעינן הלכה כרבי יוחנן בן נורי - הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא, קא משמע לן: הלכה כדברי המיקל בעירוב.	רבי זירא:											◊	מז.
ולמיא: - הלכה כדברי המיקל בעירוב, הלכה כרבי יוחנן בן נורי למה לי?												ז	מז.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - יחיד במקום יחיד, ורבים במקום רבים. אבל יחיד במקום רבים - אימא לא.												◊	מז.
מכדי, עירובין דרבנן, מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי יחיד במקום רבים?	רבא לאביי:											◊	מז.
ובדרבנן לא שני לן בין יחיד במקום יחיד ליחיד במקום רבים?	רב פפא לרבא:											◊	מז.
כל אשה שעברו עליה שלש עונות - דייה שעתה.	והתנן, רבי אליעזר:											◊	מז.
מעשה ועשה רבי כרבי אליעזר, לאחר שנזכר אמר: כדי הוא רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק.	ותניא: [רבי]											◊	מז.
מאי לאחר שנזכר?												▲	מז.
אילימא לאחר שנזכר דאין הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן												◊	מז.
בשעת הדחק היכי עביד כוותיה?												ז	מז.
אלא: דלא איתמר הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן, לאחר שנזכר - דלאו יחיד פליג עליה אלא רבים פליגי עליה, אמר: כדי הוא רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק.	[רבי]											◊	מז.
ובדרבנן לא שני בין יחיד במקום יחיד, בין יחיד במקום רבים?	רב משרשיא לרבא, ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא:											◊	מז.
שמועה קרובה נוהגת שבעה ושלישים, רחוקה - אינה נוהגת אלא יום אחד.	והתניא:											◊	מז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-מי שהוציא והו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה? בתוך שלשים - קרובה, לאחר שלשים - רחוקה, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]	◆	♣										
אחת שמועה קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה ושלשים.	חכמים:	◆	♣										
כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל ורבים מחמירין - הלכה כדברי המחמירין, המרוכים. חוץ מזו, שאף על פי שרבי עקיבא מיקל וחכמים מחמירין - הלכה כדברי רבי עקיבא.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:	■	♣										
וסבר לה כשמואל		■	♣										
הלכה כדברי המיקל אבל.	דאמר שמואל:	■	■	♣									
באבילות הוא דאקילו בה רבנן, אבל בעלמא - אפילו בדרבנן שני בין יחיד במקום יחיד, בין יחיד במקום רבים.				♣									
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - בעירובי חצירות, אבל בעירובי תחומין - אימא לא, צריכא.	רב פפא:								!				
ומנא תימרא דשני לן בין עירובי חצירות לעירובי תחומין								♣					
במה דברים אמורים - בעירובי תחומין, אבל בעירובי חצירות - מערבין בין לדעת ובין שלא לדעת, שזכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לאדם אלא בפניו.	דתנן, אמר רבי יהודה:								!				
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - בשוירי עירוב, אבל בתחילת עירוב - אימא לא.	רב אשי:									!			
ומנא תימרא דשני לן בין שוירי עירוב לתחילת עירוב								♣					
במה דברים אמורים - בתחילת עירוב, אבל בשוירי עירוב - אפילו כל שהוא, ולא אמרו לערב חצירות אלא כדי שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות.	דתנן, אמר רבי יוסי:									!			
הלכה כרבי עקיבא מחבירו, וכרבי יוסי מחבירו, וכרבי מנא מחבירו.	רבי יעקב ורבי זריקא:											■	
למאי הלכתא?												^	
הלכה	רבי אסי:									!	◆		
מטין	רבי חייא בר אבא:									!	◆		
נראין.	רבי יוסי ברבי חנינא:									!	◆		
רבי מאיר ורבי יהודה - הלכה כרבי יהודה, רבי יהודה ורבי יוסי - הלכה כרבי יוסי, ואין צריך לומר רבי מאיר ורבי יוסי - הלכה כרבי יוסי, השתא במקום רבי יהודה - ליתא, במקום רבי יוסי מיבעיא?	כלשון הזה אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יוחנן:											■	
אף אני לומד רבי יוסי ורבי שמעון - הלכה כרבי יוסי.	רב אסי:											■	
רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה.	דאמר רבי אבא אמר רבי יוחנן:											■	
השתא במקום רבי יהודה ליתא, במקום רבי יוסי מיבעיא?												■	
רבי מאיר ורבי שמעון מאי?	איבעיא להו:											^	
תיקן.												■	
ליתנהו להני כללי.	רב מרשיא:												■
מנא ליה לרב מרשיא הא?												^	
למה הדבר דומה - לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, עירבו שתיים החיצונות עם האמצעית - היא מותרת עמהן, והן מותרות עמה, ושתיים החיצונות אסורות זו עם זו.	אלימא מהא דתנן: רבי שמעון:											!	
הלכה כרבי שמעון.	ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											!	
ומאן פליג עליה - רבי יהודה.												!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והורה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עירובין-מי שהוציא והו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא אמרת: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה												ז
אלא לאו שמע מינה: ליתנהו.												ז
ומאי קושיא? דילמא: היכא דאיתמר - איתמר, היכא דלא איתמר - לא איתמר.												ז
עיר של יחיד ונעשית של רבים - מערבין את כולה, של רבים ונעשית של יחיד - אין מערבין את כולה, אלא אם כן עושה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה, שיש בה חמשים דוורין, דברי רבי יהודה.	אלא מהא, דתנן: [רבי יהודה]											ז
שלש חצירות של שני בתים.	רבי שמעון:											ז
הלכה כרבי שמעון.	ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											ז
ומאן פליג עליה - רבי יהודה.												ז
והא אמרת: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה												ז
ומאי קושיא? דילמא הכא נמי, היכא דאיתמר - איתמר, היכא דלא איתמר - לא איתמר.												ז
המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת, אחד נכרי ואחד ישראל - אוסר לבני חצירות, דברי רבי מאיר.	אלא מהא, דתנן: [רבי מאיר]											ז
אינו אוסר.	רבי יהודה:											ז
נכרי - אוסר, ישראל - אינו אוסר, מפני שאין דרך ישראל לבא בשבת.	רבי יוסי:											ז
אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר - אינו אוסר, שכבר הסיח דעתו.	רבי שמעון:											ז
הלכה כרבי שמעון.	ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											ז
ומאן פליג עליה - רבי יהודה.												ז
והא אמרת רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה												ז
ומאי קושיא? דילמא הכא נמי, היכא דאיתמר - איתמר, היכא דלא איתמר - לא איתמר.												ז
וזהו שאמרו העני מערב בגליו.	אלא מהא, דתנן:											ז
אנו אין לנו אלא עני.	רבי מאיר:											ז
אחד עני ואחד עשיר, לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר, שלא יצא ויערב בגליו.	רבי יהודה:											ז
אחד עני ואחד עשיר.	ומתני ליה רב חייא בר אשי לחייא בר רב קמיה דרב:											ז
סיים בה נמי: הלכה כרבי יהודה.	ואמר ליה רב:											ז
תרת למה ליה? והא אמרת רבי מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה												ז
ומאי קושיא? דילמא רב לית ליה להני כללי:												ז
היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיהו לה שלשה חדשים, וכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארסו עד שיהו להן שלשה חדשים. אחד בתולות ואחד בעולות, אחד אלמנות ואחד גרושות, אחד ארוסות ואחד נשואות.	אלא מהא, דתנן: [ת"ק]											ז
נשואות - יתארסו, וארוסות - ינשאו, חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה.	רבי יהודה:											ז
כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול.	רבי יוסי:											ז

<p>◆ חלקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-מי שהוציאוהו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
רבי אלעזר לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי אסי דהוה קאים. אמר ליה: מאי אמור בני מדרשא?	ואמרינן:									!	◊
הלכה כרבי יוסי.	אמר ליה [רב אסי], הכי אמר רבי יוחנן:									!	◊
מכלל דיחידאה פליג עליה?										!	
הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיתה לה כעס עם בעלה, או שהיה בעלה זקן או חולה, או שהיתה היא חולה עקרה זקנה קטנה ואיילונית ושאניה ראויה לילד, או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין, המפלת לאחר מיתת בעלה - כולן צריכין להמתין שלשה חדשים, דברי רבי מאיר.	אין, והתניא: [רבי מאיר]									!	◊
מתיר ליארס ולינשא מיד.	רבי יוסי:									!	◊
למה לי? והא אמרת רבי מאיר ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי?										!	◊
ומאי קושיא? דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל										!	◊
הלכה כרבי מאיר בגזירותיו.	דאמר: [רב נחמן אמר שמואל]									!	◊
הולכין ליריד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים, וכותב ומעלה בערכאות שלהן, מפני שהוא כמציל מידן. ואם היה כהן - מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן. וכשם שמתמא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות.	אלא מהא, דתניא:									!	◊
בית הקברות סלקא דעתך? טומאה דאורייתא היא										!	◊
אלא: בבית הפרס, דרבנן.										!	◊
ומטמא לישא אשה וללמוד תורה.										!	◊
אימתי - בזמן שאין מוצא ללמוד, אבל מוצא ללמוד - לא יטמא.	רבי יהודה:									!	◊
אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא, לפי שאין מן הכל זוכה אדם ללמוד.	רבי יוסי:									!	◊
מעשה ביוסף הכהן שהלך אצל רבו לצידן ללמוד תורה.	ואמר רבי יוסי:									!	◊
הלכה כרבי יוסי.	ואמר רבי יוחנן:									!	◊
ולמה לי? והא אמרת: רבי יהודה ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי?										!	◊
איצטרין, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - במתניתין, אבל בברייתא - אימא לא, קא משמע לן.	אביי:									!	◊
הני כללי לאו דברי הכל נינהו, דהא רב לית ליה הני כללי.	אלא הכי קאמר: [רב משרשיא]									!	◊
חפצי נכרי אין קונין שבתה.	רב יהודה אמר שמואל:									!	◊
למאן?										!	◊
אלימא לרבנן										!	◊
פשיטא השתא חפצי הפקר, דלית להו בעלים, אין קונין שבתה - חפצי הנכרי, דאית להו בעלים מיבעיא?										!	◊
אלא אליבא דרבי יוחנן בן נורי. וקא משמע לן: אימר דאמר רבי יוחנן בן נורי קונין שבתה - הני מילי חפצי הפקר, דלית להו בעלים. אבל חפצי הנכרי, דאית להו בעלים - לא.										!	◊
השואל כלי מן הנכרי ביום טוב, וכן המשאל לו לנכרי כלי מערב יום טוב והחזירו לו ביום טוב, והכלים והאוצרות ששבתו בתוך התחום - יש להן אלפים אמה לכל רוח. ונכרי שהביא לו פירות מחוץ לתחום - הרי זה לא יזיז ממקומן.	מיתיבי, רבי שמעון בן אלעזר:									!	◊
אי אמרת בשלמא קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי נכרי קונין שבתה, הא מני - רבי יוחנן בן נורי היא. אלא אי אמרת קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי הנכרי אין קונין שבתה הא מני? לא רבי יוחנן בן נורי ולא רבנן לעולם קסבר רבי יוחנן בן נורי חפצי הנכרי קונין שבתה ושמואל דאמר כרבנן. ודקאמרת לרבנן פשיטא - מהו דתימא: גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישאל, קא משמע לן.										!	◊

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

עירובין-מי שהוציאוהו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא																
הפצי נכרי קונין שביתה, גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל.	ורב חייא בר אבין אמר רבי יוחנן:										■		◊	מז:		
הנהו דכרי דאתו למברכתא, שרא להו רבא לבני מחוזא למיזבן מינייהו.											○		◊	מז:		
מאי דעתך - דאמר רב יהודה אמר שמואל: חפצי נכרי אין קונין שביתה, והא שמואל ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן	רבינא לרבא:										⋮		◊	מז:		
הפצי נכרי קונין שביתה - גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל	ואמר רב חייא בר אבין אמר רבי יוחנן:										⋮		◊	מז:		
ליזדבנו לבני מברכתא, דכולה מברכתא לדידהו כארבע אמות דמיא.	הדר אמר רבא:										■		◊	מז:		
חרם שבין תחומי שבת - צריך מחיצה של ברזל להפסיקו.	תני רבי חייא:											■	◊	מז:		
מחייך עליה רבי יוסי ברבי חנינא.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											○	◊	מז:		
מאי טעמא קא מחייך?												^	◊	מז:		
אילמא משום דתני לה כרבי יוחנן בן נורי לחומרא, ואיהו סבירא ליה כרבנן לקולא?												!	◊	מז:		
ומשום דסבר לקולא, מאן דתני לחומרא מחייך עליה?												⋮	◊	מז:		
נהרות המושכין ומעיינות הנובעין - הרי הן כרגלי כל אדם.	אלא משום דתניא:											■	!	◊	מז:	
ודילמא במכונסין												⋮	◊	מז:		
אלא - משום דקתני צריך מחיצה של ברזל להפסיקו. ומאי שנא קנים דלא - דעיילי בהו מיא, של ברזל נמי - עיילי בהו מיא.												!	◊	מז:		
ודילמא צריך ואין לו תקנה קאמר?												⋮	◊	מז:		
אלא, משום דקל הוא שהקילו חכמים במים. כדרכי טבלא												!	◊	מז:		
מחיצה תלויה, מהו שתתיר בחורבה?	דבעא מיניה רבי טבלא מרב:											^	!	◊	מז:	
אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים, קל הוא שהקילו חכמים במים.	אמר ליה: [רב]											!	!	◊	מז:	
אין לו אלא ארבע וכו'.	חכמים:												■	<	מז:	
רבי יהודה היינו תנא קמא													⋮	◊	מז:	
שמונה על שמונה איכא בינייהו.	רבא:												!	◊	מז:	
יש לו שמונה על שמונה דברי רבי מאיר.	תניא נמי הכי:												■	◊	מז:	
מחלוקת להלך, אבל לטלטל - דברי הכל: ארבע אמות - אין, טפי - לא.	ואמר רבא:												■	◊	מז:	
והני ארבע אמות היכא כתיבא?													^	◊	מז:	
(שמות ט"ז) שבו איש תחתיו - כתחתיו. וכמה תחתיו - גופו שלש אמות, ואמה כדי לפשוט ידיו ורגליו דברי רבי מאיר.	כדתניא: [ת"ק]												■	!	◊	מז:
גופו שלש אמות, ואמה כדי שיטול חפץ מתחת מרגלותיו, ומניח תחת מראשותיו.	רבי יהודה:												■	!	◊	מז:
מאי בינייהו?													⋮	◊	מז:	
איכא בינייהו ארבע אמות מצומצמות.													!	◊	מז:	
ארבע אמות שאמרו, באמה דידיה יחבין ליה או באמה של קדש יחבין ליה? אם אמר לך אמות של קדש יחבין ליה - עוג מלך הבשן מה תהא עליו? ואם אמר לך באמה דידיה יחבין ליה - אימא ליה: מאי טעמא לא קתני לה גבי יש שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם?	רב משרשיא לבריה: כי עיילת לקמיה דרב פפא בעי מיניה:													^	◊	מז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-מי שהוציאוהו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	מה:
אי דייקינן כולא האי לא הוה תנינן.	כי אתא לקמיה דרב פפא, אמר ליה: [רב פפא]											o		מה:
לעולם באמה דידיה יתנינן ליה, ודקא קשיא לך מאי טעמא לא קתני גבי יש שאמרו - דלא פסיקא ליה, משום דאיכא ננס באבריו.	[רב פפא]											!	◊	מה:
היו שנים מקצת אמותיו של זה וכל.														מה:
למה ליה למימר למה הדבר דומה?												?		מה:
מכדי, למה הדבר דומה לשלש תצורות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים. מאי שנא התם דפליגיתו, ומאי שנא הכא דלא פליגיתו?	הכי קאמר להו רבי שמעון לרבנן:											!		מה:
ורבנן:												?	◊	מה:
התם אוושי דירין, הכא לא אוושי דירין.	[רבנן]											!	◊	מה:
ושתים החיצונות כל.														מה:
ואמאי? כיון דערבי להו חיצונות בהדי אמצעית, הואי להו חדא													?	מה:
כגון שנתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו	רב יהודה:											!	◊	מה:
אפילו תימא שנתנו עירובן באמצעית, כגון שנתנוהו בשני בתים.	רב ששת:											!	◊	מה:
כמאן - כבית שמאי												?		מה:
המשה שגבו את עירובן ונתנוהו בשני כלים, בית שמאי אומרים: אין עירובן עירוב	דתניא: [בית שמאי]											?	◊	מה:
עירובן עירוב.	בית הלל:											?	◊	מה:
אפילו תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל התם - אלא בשני כלים בבית אחד, אבל בשני בתים - לא.												!	◊	מה:
לרב יהודה קשיא, ולרב ששת קשיא.	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:											?	◊	מה:
לרב יהודה קשיא דאמר: כגון שנתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו, וכיון דעירבה אמצעית בהדי חיצונה - הואי ליה חדא, וכי הדרה וערבה בהדי אידך - שליחותה עבדה												?	◊	מה:
ולרב ששת קשיא: תיהוי כחמשה ששוויין בחצר אחת, ושכח אחד מהן ולא עירב - דאסרי אהדד?												?	◊	מה:
לא לרב יהודה קשיא, ולא לרב ששת קשיא	אמר ליה רב אשי:											!	◊	מה:
לרב יהודה לא קשיא: כיון דעירבה לה אמצעית בהדי חיצונה, ושתים חיצונות בהדי הדדי לא עירבו - גליא דעתיה דבהא ניחא ליה, ובהא לא ניחא ליה.												!	◊	מה:
ולרב ששת לא קשיא: אם אמרו דירין להקל, יאמרו דירין להחמיר?												!	◊	מה:
זו דברי רבי שמעון. אבל חכמים אומרים: רשות אחת משמשת לשתי רשויות, אבל לא שתי רשויות משמשות לרשות אחת.	רב יהודה אמר רב:												◊	מה:
אף זו דברי רבי שמעון, אבל חכמים אומרים: שלשתן אסורות.	כי אמריתיה קמיה דשמואל אמר לי:												◊	מה: